

5. Potoku.

Gon tudi ti — po svoji volji
Šumljaš glasno po cvetnem polji,
Zakaj bi pač ne bil vesel,
Ti mlade vesne glasni sel.

Kjer vsklila kaka bo cvetica,
Napôji tvoja jo vodica,
Preteci hitro širni svet
In vzbudi mi ob cvetu cvet.

Le hiti dalje, dalje hiti,
S sabó ne moreš me zvabiti,
Saj srce tu je srečno moje,
Kjer vsak mi glas o domu poje.

Andr. Rapè.

6. V tujini.

Glasno prepeva slavec v seči,
In z drugom ptičica skrbnó
Donaša gnezdo si vesela,
In poje vse, vse vriska, dela,
Življenje vse živi novó.

In jaz? Otožna duša moja!
Ko vsaka veseli se stvar,
Kako naj moje srce raja,
Ko trpka ga zavest navdaja,
Komu, komu sem tujec mar?

Vre množica ob meni tuja
In tuj mi jezik in obraz,
Vsak tu ima domovje svoje,
A domotožje le je moje,
O kam, o kam naj vstopim jaz?

Nazaj, nazaj med znane gore
Na sveta mi domača tla,
Želi to srce nepokojno,
Saj tam objamem srečo dvojno:
Domovje in pa konec zla.

Andr. Rapè.

